



Dyrenes magi

Vår alles litterære bokmagiker Pål Hermansen har ny bok ute – igjen! Drysser sine perler ut av et rikt fotografisk og litterært overflødigthorn, *Dyrenes Magi* denne gang, på Orion forlag. Svært engasjert og kunnskapsrikt skrevet, tannlegen som foruten å være homøopat også synes være fullbefaren zoolog. Leseren tas med på historisk bakgrunn, utviklingstrekk og skikker og bruk samt magi og overtro i menneskers kontakt og bruk av ville og tamme arter, pattedyr og kaldblodige, flygedyktige og bakkefaste. Kapitlet hundedyr beretter bl.a. at ulven kan vandre opptil 200 km på ett døgn, aktuelt med dagens norske strid om utlegging av reviområder for disse, og hvor det mange steder er sterk motstand mot ville dyrs plass i vårt land – det hevdes at slike ikke hører hjemme i norsk natur i motsetning til den utrydningstruede sauene. Og hvor fotograf kollega Thorrenfeldt i radioprogram anførte at størstedelen av årlig sauetap på beite skriver seg fra manglende ettersyn som medfører et langt større antall sauetragedier enn hva norske rovdyr er skyldi-



ge i. Gjennom boken møter vi også en for mange ny side av forfatteren – lyrikeren, hør bare: Katteøyne – ingen / grunnboringsmaskin / kan trenge / dyper / til kilden / i din sjel / enn øynene / på en sulten katt. – Eller en Winston Churchill, "Grisen ser deg i øynene. Jeg liker griser". Påls kontaktannonse: Har kontakt, ønsker støpsel. Bm. Trynefaktor viktig. Den versale tannlegen i full pennesplitt. I kapitlet om våre hovbente venner gis en rystende metode for hurtigsanering av amalgam på ryggen av en broncho. Og boken er spekket med små anekdoter; man trodde elgen måtte

sove stående lent mot et tre for sine stive ben og manglende kneledd: så var det bare for jegeren å sage over treet og felle den veltede elg! Pål Hermansen er Fotograf, og hans billedverden er her enkeltscener, serier, og grafiske fargede røntgenogrammer som blomstrende stikk mellom tekstene, som gjort av den kontroversielle fotokunstner Morten Viskum, eller hvor han i sine selbilder går den norske internasjonalt anerkjente fotograf Per Maning en høy gang, og vel så det. En bok vi alle burde berike

våre familier med. Jeg avslutter med det vakre REIN: – vandrende skoger / skogen går over fjellet / tregrensen gjelder ikke / vandrende skoger. Slik opplevde jeg selv brått en villrein flokk på fjellet, og lot kameraet hvile der jeg reiste meg sakte og lot flokken dele seg rundt meg – før den forsvant. Sto i åndenød alene tilbake. Takk for boken Pål!

Bjørn Falch-Andersen

Oslo: Orion forlag AS, 2003.
ISBN 8-24580-592-0.